

dannelsesinstitutionens computere til internettrafik og anden elektronisk kommunikation.

Der stilles ikke krav om udbud af *offentlige* telenet og teletjenester. Det indebærer, at også udbydere, der kun henvender sig til en på forhånd afgrænset kundekreds vil være omfattet. Således vil eksempelvis et boligselskab være at anse som udbyder af en teletjeneste, såfremt man mod betaling tilbyder f.eks. adgang til Internet eller telefon til beboerne. Dette vil som udgangspunkt gælde uanset, hvor mange brugere boligselskabet udbyder teletjenesten til.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det imidlertid ikke være hensigtsmæssigt, at enhver udbyder af telenet og teletjenester omfattes af den foreslåede regulering.

I forbindelse med den nærmere regelfastsættelse efter den foreslåede bestemmelse i § 786, stk. 4, 2. pkt., vil der derfor skulle foretages en hensigtsmæssig afgrænsning af den omfattede personkreds gennem eksempelvis en »bagatelgrænse«, hvorefter mindre udbydere ikke generelt skal logge trafikdata i 1 år.

Justitsministeriet har endvidere til brug for svarelsen af spørgsmålet anmodet Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling om en udtalelse om teknologispecifik afgrænsning af logningsforpligtelsen.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har oplyst følgende:

»I forbindelse med regelfastsættelsen vil der ligeledes være behov for nærmere at undersøge i hvilket omfang det er nødvendigt at undtage særlige typer af tjenester fra logningspligten. Det skyldes, at det som følge af tjenesternes tekniske konstruktion eller lignende ikke vil være hensigtsmæssigt eller tjene til opfyldelse af lovforslagets formål om styrkelse af politiets efterforskningsmuligheder at kræve logning af trafikdata.

Blandt de tjenester, der kan indgå i disse overvejelser, er ældre tjenester så som teksttelefon-tjenesten til handicappede, hvor den tekniske indretning ikke muliggør en egentlig logning.

Tjenester med lokale og isolerede infrastrukturer så som FWA-net eller WLAN-net, der kræver, at der etableres en tilslutning til andre telenet, før der kan tilbydes egentlige teletjenester til slutbrugerne, kan også tænkes undtaget fra logningspligten. Tilsvarende gælder for lukkede

landmobile radionet, der benyttes af eksempelvis politiet, beredskabstjenester, vognmænd og taxifirmaer, og datanet der udelukkende benyttes til opsamling og videresendelse af data fra person til maskine eller fra maskine til maskine. Det sker eksempelvis ved overvågning og styring af processer i produktionsanlæg.

Flere udenlandske teleselskaber har fiberforbindelser gående igennem Danmark uden at drive televirksomhed i Danmark. Disse er uden tilslutningsmuligheder for trafikopsamling eller fordeling i Danmark og bør ikke nødvendigvis omfattes af pligten til at logge trafikdata.

Ved luftbåren radio- og TV-broadcast, der, selvom disse systemer er envejssystemer, er omfattet af definitionen af telekommunikation, vil det formentlig heller ikke være hensigtsmæssigt at kræve nogen form for logning.

Eksemplificeringen er ikke udtømmende. Udviklingen i kommunikationssektoren kan medføre et behov for løbende at kunne undtage tjenester fra registreringspligten. Det giver den foreslåede § 786, stk. 4, 2. pkt. mulighed for.«

Spørgsmål nr. 65:

Vil ministeren indføre mulighed for, at Datatilsynet kan føre tilsyn med de omfattende registreringer af borgernes internettrafik f.eks. ved at tilføje i personoplysningslovens § 62, stk. 3, at Datatilsynet også har ret til inspektion vedrørende behandlinger, der følger af bestemmelsen i retsplejelovens § 786, stk. 4?

Svar:

Det følger af den almindelige bestemmelse i persondatalovens § 58 – hvorefter Datatilsynet af egen drift eller efter klage fra en registreret påser, at behandling af personoplysninger finder sted i overensstemmelse med loven – at Datatilsynet efter lovens nærmere regler vil føre tilsyn med den logning m.v., der følger af den foreslåede bestemmelse i retsplejeloven. Datatilsynet vil herunder kunne kræve enhver oplysning, der er af betydning for dets virksomhed, jf. persondatalovens § 62, stk. 1.

Særligt med hensyn til Datatilsynets beføjelse efter lovens § 62, stk. 2, til uden retskendelse at foretage husinspektioner m.v., bemærkes, at lovens ordning i forhold til private dataansvarlige, herunder udbydere af telenet, efter bestemmelsens stk. 3 er, at beføjelsen kun gælder i det om-